

4. Зниження фінансових і кредитних ризиків з одного боку, підвищення стабільності і прогнозованості грошових потоків – з іншого.

5. Підвищення ефективності збуту за рахунок стійкості логістичних потоків між підприємствами кластера.

6. Здійснення якісного стрибка в інноваційному розвитку підприємств, що входять в кластер, за рахунок залучення наукових закладів.

7. Кластерний підхід дозволяє створити ефективні інституціональні умови для залучення всіх ресурсів та підвищення конкурентоспроможності регіону.

8. Кластеризація дозволяє створити ефективні інституціональні умови для залучення ресурсів та підвищення .

9. Зниження трансакційних витрат.

10. Налагодження партнерського співпраці на договірній між членами кластеру, що сприяє формуванню спільного інформаційного середовища.

11. Синергетичний ефект від використання адміністративного ресурсу органів державної влади та органів місцевого самоврядування, з урахуванням інтересів регіону та територіальної громади, можливість задіяти інвестиційний потенціал приватних партнерів для підвищення рівня техніко-економічних показників діяльності регіону.

Література

1. Тищенко О. М. Кластери як вектор розвитку економіки: організація, сутність і концепції / О. М. Тищенко // Теоретичні та прикладні питання економіки : зб. наук. праць. – К. : Київський університет, 2010. – Вип. 21. – С. 74–80.

2. Шумська Г.М. Принципи функціонування кластерів у регіональній економіці України / Г.М.Шумська // Економічний простір. – 2011. - № 48/2. – С.68–73.

УДК 336.02

М.М. ПЕТРИЧКО

Мукачівський державний університет

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Незважаючи на поширення ліберальних моделей економічної організації, фінансовий інструментарій у світовій практиці залишається засобом потужного впливу на економічний розвиток та підприємницьке середовище. Формування нової бюджетної політики є важливою складовою реалізації політики економічного прагматизму, спрямованої на реалізацію власних стратегічних пріоритетів України.

Бюджетна стратегія держави має розглядатися у контексті системних соціально-економічних та політико-правових реформ, яких наразі конче потребує Україна. Хоча в Україні створено Національну Раду реформ та ухвалено засади стратегічного розвитку, сформульовані у затвердженій у січні 2015 р. Президентом України Стратегії сталого розвитку України на період до 2020 р., визначено 17 ключових реформ, що мають бути здійснені найближчим часом, практичний інструментарій впровадження реформ залишається невизначеним. Тому діяльність Уряду концентрується насамперед на

«пожежному» реагуванні на поточні виклики, практично жодна реформа не доведена до стадії відчутних результатів. Це викликає нерозуміння як в суспільстві, так і у зарубіжних донорів, для яких зобов'язання здійснення реформ стало підставою для надання Україні фінансової допомоги [1].

Значною мірою таке становище сформувалося через відсутність зрозумілої стратегії держави у бюджетній сфері, яка визначала б можливості, джерела та послідовність фінансового забезпечення змін, що мають відбуватися в економіці та у суспільстві загалом. За відсутності стратегічних підходів бюджетна політика знову і знову виявляється підпорядкованою короткостроковим фіскальним орієнтирам, які зведено до параметрів дохідної та видаткової частин, дефіциту бюджету та спроможності до обслуговування державою своїх боргових зобов'язань. Спроби відхилитися від фіскальної рутини (наприклад, для проведення податкової реформи) одразу викликають спротив з боку фіскальної влади, занепокоєної ризиками розбалансування бюджету.

Відповіддю на цю занепокоєність може бути лише стратегічний підхід, який чітко визначатиме цілісний взаємозв'язок між запропонованими змінами у бюджетній сфері та їх позитивними наслідками для бюджетної стабільності. Адже неправильно розташовані в часі реформи часто призводять до зворотних результатів, а не профінансовані реформи взагалі до результатів не призводять. Замість того, щоб робити усі реформи протягом одного року (що призводить до їх зупинки), потрібно мати план реформ на декілька років, в якому буде узгоджено:

- перелік реформ;
- вартість розробки та імплементації кожної реформи;
- вплив кожної реформи на доходи і видатки бюджету;
- термін, протягом якого передбачається реалізувати план реформ;
- фіскальний баланс на кожний рік, протягом якого буде реалізовано план реформ;
- джерела фінансування дисбалансу з поділом на внутрішні і зовнішні, включаючи додаткові власні доходи від економічного зростання та детінізації й запозичені та грантові, які надаються ззовні і потребуватимуть повернення або виконання певних умов донорів і кредиторів.

Отже, реалістичність бюджетної стратегії залежить від реалістичності прогнозів розвитку різних сфер суспільного життя та прагматичності цілей, які чинна влада ставить перед суспільством. Тому успішність стратегії прямо пов'язана з цілісністю усього ланцюжка стратегічних процесів та документів: довго- та середньострокового прогнозування, формування ідеології, напрямів, завдань та пріоритетів стратегії, розробки прогнозно-цільових показників, плану (програми) втілення, реалізації у практичній діяльності органів влади (у т.ч. у бюджетному процесі).

Література

1. Роль бюджетної політики в умовах сталого розвитку економіки [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/soc_gum/sre/2012_2/316.pdf

2. Головніна О. Г. Основи соціальної економіки [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://pidruchniki.com/1658022653428/ekonomika/osnovi_sotsialnoyi_ekonomiki
3. Бюджетна політики: прагматичні підходи до стратегічних рішень [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://ises.org.ua/uploads/pdf/Budget_for_RINT_.pdf
4. Політика економічного прагматизму [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://ises.org.ua/uploads/pdf/NEPmini_ua.pdf

УДК 338.008.668.26

О.О. ПОЛЄВ
Науковий керівник: Л.С. ТАРАЄВСЬКА
Івано-Франківський національний технічний
університет нафти і газу

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ В УКРАЇНІ

Паливно-енергетичний комплекс України на сьогодні є проблемним сектором, який потребує постійної державної підтримки, часто бюджетних видатків на врятування тієї чи іншої енергетичної компанії, джерелом зовнішньополітичних проблем і точкою недружного тиску на Україну. Агресія Російської Федерації проти України перевела реальні та потенційні ризики в енергетичній сфері у безпосередні загрози сталому розвитку енергетики та національної економіки України.

Незважаючи на те, що володіючи потужним промисловим потенціалом, Україна відстає від економічно найбільш розвинених країн за рівнем технології та інформаційного забезпечення. Стара модель індустріалізації, заснована на залученні в обіг дедалі більшої кількості природних, матеріальних і трудових ресурсів, тепер безперспективна [1].

Відсутність позитивної динаміки у розвитку галузей ПЕК свідчить про наявність цілої низки проблем, вирішувати які можна як провесно-орієнтованою реструктуризацією, так і вдосконаленням механізму взаємодії регіонального й галузевого управління і державного регулювання. Дефіцит паливно-енергетичних ресурсів у країні вимагає від керівників, що працюють на всіх рівнях управління паливно-енергетичним комплексом, оперативних управлінських рішень щодо перегляду механізмів і заходів енергетичної політики, невідкладного проведення структурних реформ, надійного забезпечення паливно-енергетичними ресурсами, підвищення енергетичної ефективності роботи підприємств. Також у сучасних умовах вирішальну роль відіграють не кількісні, а якісні аспекти: науково-технічний прогрес та ресурсозбереження, охорона навколишнього середовища та раціональне природокористування, створення нових форм життєзабезпечення людей [2, с.24].

Паливно-енергетичний комплекс (ПЕК) – складна міжгалузева система виробництва палива та енергії (електроенергії й тепла), їх транспортування, розподілу й використання. До його складу входять паливна промисловість (нафтова, газова, вугільна, сланцева, торфова) та електроенергетика, тісно пов'язані з усіма галузями господарства. Характерна наявність розвиненої

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>